

Sesiunea 5: Judecățile peceților și protecția lui Dumnezeu (Rev. 6-7)**I. CELE ȘAPTE PECETI: INTRODUCERE**

- A. Isus a luat din mâna Tatălui cartea pecetluită cu șapte peceți (Apoc. 5.7). aceasta reprezintă **titlul de proprietate** a pământului și **planul de acțiune** cerut pentru a curăța pământul. Una câte una, Isus rupe pecețile, declanșând judecăți înfricoșătoare împotriva celor nelegiuiți.
- B. Cele șapte peceți sunt **literale** (și nu simbolice pur și simplu), **viitoare** (împlinirea lor are loc în viitor), **progresive** (cresc în intensitate) și **enumerare** (declanșate în ordine).
- C. Fiecare pecete conduce la desfășurarea celei următoare, în mod natural. De exemplu, Antihrist, prima pecete (Apoc. 6.2) ne conduce într-un Război Mondial al celei de a doua pecete, care la rândul lui determină foamete și criză economică (următoarea pecete), apoi epidemii și boli etc.
- D. Localizarea în timp a momentului ruperii peceților reprezintă o cheie interpretativă a cărții Apocalipsa. Cred că Isus nu a deschis încă acea carte, nu a fost deschisă nici în vremea înălțării lui Isus (anul 30 e.n.), ci într-un moment viitor, după Apoc. 2-4 (anul 90 e.n.; Apoc. 4.2) și numai după ce potirele cu rugăciuni s-au umplut (Apoc. 5.8)
- După aceste lucruri... și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!” (Apoc. 4.1)**
- Cînd a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrîni s'au aruncat la pămînt înaintea Mielului, avînd fiecare cîte o alăută și potire de aur, pline cu tămîie, cari sînt rugăciunile sfinților. (Apoc. 5.8)**
- E. Judecățile lui Dumnezeu vor fi declanșate împotriva Curvei celei Mari și a Anticristului printr-o mișcare mondială matură de rugăciune în modul în care Moise a declanșat urgiile peste Egipt. Judecățile lui Dumnezeu împotriva celor nelegiuiți din primele 4 peceți sunt rezultatul faptului că Dumnezeu Își retrace mîna Sa care îngrădește răutatea oamenilor, permițînd astfel ca ei să păcătuiască fără frâu, unul împotriva celuilalt. Antihrist acționează aici împotriva Curvei, totuși distrugerea se răsfrînge asupra întregului său imperiu mondial.
- F. Cele șapte peceți sunt rupte de Isus, Mielul lui Dumnezeu (Apoc. 5:5; 6:1, 3, 5, 7, 9, 12; 8:1). Isus declanșează judecățile peceților împotriva Curvei și a imperiului lui Antihrist. Scopul tuturor celor 7 peceți este declanșarea judecății peste împărăția întunericului, pentru a împiedica răspîndirea răului prin împărăția anticristică, persecutarea sfinților, determinînd în același timp strigătul necredincioșilor pentru a fi mîntuiți.
- Cînd a rupt Mielul cea dintîi din cele șapte peceți, m'am uitat, și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicînd cu un glas ca de tunet: „Vino și vezi!” (Apoc. 6.1)**
- G. Judecata lui Dumnezeu nu este împotriva sfinților. Judecățile Sale îndepărtează tot ceea ce împiedică iubirea. **Principiu al judecății:** folosirea celor mai puțin severe modalități pentru a ajunge la cel mai mare număr de oameni, atingîndu-i la cel mai profund nivel al iubirii, fără a viola voința liberă.
- Fîindcă Dumnezeu nu ne-a rînduit la mînie, ci ca să căpătăm mîntuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos (1 Tim. 5.9)**

II. PRIMA PECETE: AGRESIUNEA POLITICĂ A LUI ANTICRIST

M'am uitat, și iată că s'a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s'a dat o cunună, și a pornit biruitor, și ca să biruiască. (Apoc. 6.2)

- A. În prima pecete, Dumnezeu judecă Curva care va ucide sfinții (Apoc. 17.6,16) ridicându-l pe Antihrist împotriva ei. Culoarea **albă** simbolizează neprihănirea, deoarece, inițial, domnia lui va părea neprihănită. Ele este imaginea contrafăcută a lui Isus care călărește pe un cal alb (Apoc. 19.11).
- am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sângele sfinților... Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca, și o vor arde cu foc (Apoc. 17.6, 16)*
- B. Există o relație observabilă deosebită, între primele patru peceti. Fiecare are câte o asemănare precum un cal de o culoare distinctă, un călăreț trimis prin decret profetic, de câte una dintre cele patru făpturi vii.
- C. Domnia inițială a lui Antihrist este câștigată printr-un **arc fără săgeți**. Acest aspect vorbește despre victoriile inițiale, fără vărsare de sânge, prin diplomație înșelătoare. Acest călăreț apare ca fiind gata să meargă la război cu un arc în mână. Un arc vorbește despre războiul care poate fi dus de la distanță. De vreme ce nu sunt săgeți, înțelegem acest aspect ca fiind **amenințarea războiului** fără ca acesta să izbucnească.
- D. Popoarele s-au bucurat de o pace aparentă (1 Tes. 5.3) care se va încheia cu ruperea primei peceti, căderea Babilonului și Urâciunea Pustiirii.
- Cînd vor zice: „Pace și liniște!” atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare. (1 Tim. 5.3)*
- E. Anticristul poartă o **coroană**, ca simbol al proeminenței sale politice (Apoc. 13.1-2, 7)
- F. Faptul că **puterea îi este dată** vorbește despre permisiunea primită din partea lui Dumnezeu și ajutorul din partea Satanei și a păcatului oamenilor. Ele este declanșat de către Dumnezeu, ca și judecată împotriva nelegiuitorilor (Rom. 13.1-7). Toată autoritatea aparține lui Isus (Mt. 28.18) care îi va da Anticristului o sferă specifică de acțiune, în care operează timp de 3½ ani. „I s-a data” apare de 22 de ori în Apocalipsa.
- I s'a dat să facă război cu sfinții, și să-i biruiască. Și i s'a dat stăpînire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam. (Apoc. 13.7)*

- G. Unii oameni privesc prima pecete ca simbol la victoriei lui **Isus** la cruce, sau victoria **evangheliei** de-a lungul istoriei. Alții privesc această pecete ca împlinindu-se prin activitatea militară antică a imperiului Roman sau invazia parților în Imperiul Roman. Aceste trei perspective necesită o spiritualizare excesivă ignorând în același timp detaliile textului (arcul fără săgeată, o singură cunună, lipsa biruinței evangheliei de-a lungul istoriei) și relația specială dintre primele patru peceți, cu multe puncte de legătură între ele. Ar fi nepotrivit să privești prima pecete ca fiind Isus și următoarele 3 ca fiind evenimente negative. Isus nu poate fi redus la același nivel cu următorii trei călăreți care urmează. Isus este ilustrat în mod glorios, în Apocalipsa, în trei locuri strategice (Apoc. 1:12-18; 14:14-16; 19:11-16). El nu este pur și simplu un călăreț pe un cal alb, având o cunună și un arc. Vedem astfel diferențe semnificative între cei doi călăreți din Apoc. 6.2 și Apoc. 19.11-16.

III. A DOUA PECETE: VĂRSARE DE SÂNGE MONDIALĂ ȘI ULTIMUL RĂZBOI MONDIAL (APOC. 6.3-4)

Când a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie zicând: „Vino și vezi.” Și s'a arătat un alt cal, un cal roș. Cel ce sta pe el a primit puterea să ia pacea de pe pământ, pentru ca oamenii să se junghie unii pe alții, și i s'a dat o sabie mare (Apoc. 6.3)

- A. Sabia mare vorbește despre forme extreme de vărsare de sânge și violență. Antihrist începe prin a folosi un arc fără săgeți (v.2) apoi folosește o sabie mare cu care lovește de aproape.

- B. Anticristul continuă să fie mijlocul prin care Dumnezeu judecă Curva cea Mare, înlăturând pacea dintre popoarele care au fost îmbătate de către curvă (Apoc. 17.1-17).

Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari. Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s'au îmbătat de vinul curviei ei!” Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca, și o vor arde cu foc. (Apoc. 17.1-17)

IV. A TREIA PECETE: FOAMETE ȘI CRIZĂ ECONOMICĂ (APOC. 6.5-6)

Când a rupt Mielul pecetea a treia, am auzit pe a treia făptură vie zicând: „Vino și vezi!” M'am uitat, și iată că s'a arătat un cal negru. Cel ce sta pe el, avea în mână o cumpănă. Și în mijlocul celor patru făpturi vii, am auzit un glas care zicea: „O măsură de grâu pentru un leu. Trei măsuri de orz pentru un leu! Dar să nu vatâmi untdelemnul și vinul!” (Apoc. 6.5-6)

- A. Calul negru vorbește despre criza economică și foametea care urmează războiului mondial din v. 4. Cea mai mare criză economică și cea mai severă foamete vor veni peste popoarele care îmbrățișează Curva și pe Antihrist. Sfinții vor înmulți pâinea în mod asemănător momentului în care Isus a hrănit 5.000 de oameni sau când hrana și apa au fost primite în mod miraculos, în vremea lui Moise.

- B. Un dinar era echivalentul unei zile întregi de muncă. O măsură de grâu este cantitatea consumată de un om pentru o zi întreagă (dietă minimalistă). Criza economică va scădea puterea de cumpărare astfel încât plata pentru o zi de lucru va permite hrănirea unei singure persoane în acea zi. Acest aspect reprezintă cel puțin de 10 ori mai puțină putere de cumpărare decât azi, în lume. Grâul este superior la gust și valoare nutritivă față de orz. Orzul, o cereală inferioară, va fi de trei ori mai ieftin decât grâul.

V. A PATRA PECETE: MOARTEA A ¼ DIN POPULAȚIA PĂMÂNTULUI (APOC. 6.7-8)

M'am uitat, și iată că s'a arătat un cal gălbui. Cel ce sta pe el, se numea Moartea, și împreună cu el venea după el Locuința morților. Li s'a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului (Apoc. 6.8)

- A. Calul gălbui este culoarea morții și a descompunerii cadavrelor. Moartea este ceea ce se petrece cu trupul fizic care merge în mormânt. Hades este temnița în care duhul unui necredincios merge înainte de a sfârși în Iazul cu Foc, după Mileniu.
- B. Cuvântul tradus prin „moarte” înseamnă „epidemie” sau „ciumă”. Epidemiile mortale vor spori, dincolo de orice a fost cunoscut în istorie. Fiarele sălbatice vor fi libere să devoreze oamenii. Aceste patru judecăți sunt cele patru observate și în Ezech. 5:17; 14:21. În 2025 se estimează faptul că pe pământ vor fi 8 miliarde de locuitori. O pătrime reprezintă 2 miliarde sau de 50 de ori mai mult decât totalul victimelor celui de-al Doilea Război Mondial.

VI. A CINCEA PECETE: RUGĂCIUNEA CARE DECLANȘEAZĂ JUDECATA (APOC. 6.9-11)

Cînd a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut supt altar sufletele celor ce fuseseră junghiați din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, și din pricina mărturisirii, pe care o ținuseră. Ei strigau cu glas tare, și ziceau: „Pînă cînd, Stăpîne, Tu, care ești sfînt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sîngele nostru asupra locuitorilor pământului?” Fiecărui din ei i s'a dat o haină albă, și li s'a spus să se mai odihnească puțină vreme, pînă se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, cari aveau să fie omorîți ca și ei (Apoc. 6.9-11)

- A. A cincea pecete este puterea supranaturală de peste mișcarea de rugăciune care declanșează o judecată și mai mare peste imperiul lui Antihrist. Aceasta este un punct de cotitură pentru Apocalipsa. Pecetea este înțeleasă greșit atunci când se crede că martirajul este judecată. Pecețile aduc judecata peste împărăția întunericului, nu peste sfinți.
- B. Judecățile peceților cresc în intensitate pe măsură ce se desfășoară. Cu alte cuvinte, a cincea pecete este mai severă decât cea de-a patra care vine înaintea ei. Sângele sfinților alimentează mișcarea de rugăciune. Vărsarea sângelui nevinovat stârnește inima lui Isus pentru judecată (Apoc. 19.2)
- Pentru că judecățile Lui sînt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei, și a răzbunat sîngele robilor Săi, din mîna ei.” (Apoc. 19.2)*
- C. Lucrarea de rugăciune din cer, în momentul de față ne ajută să înțelegem lucrarea de rugăciune de pe pământ. Duhul care inspiră mijlocirea în cer va inspira același lucru pe pământ, în unitate profundă.

- D. Acesta nu este un strigăt pentru răzbunarea personală, ci unul pentru ca Dumnezeu să îndepărteze pe cei blestemați, așezați de Antihrist în poziții de influență. Iubim mila, de aceea dorim ca să înceteze cruzimea lui anticrist.
- E. Rugăciunea „*Până când*” este cea mai des întâlnită în Scriptură (Zah. 1:12; Ps. 6:3; 13:2; 74:10; 79:5; 80:4; 89:46; 90:13; 94:3; Dan. 8:13; 12:6-13). Aici este rugăciune pentru dreptate înaintea cruzimii lui Antihrist și eliberarea poporului lui Dumnezeu.
- Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, cari strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate în curînd. Dar cînd va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pămînt?” (Lc. 18.7-8)***
- F. Apocalipsa 6:12-17 pornește răspunsul specific al acestei rugăciuni a martirilor, declanșând judecățile trâmbițelor și potirelor peste Antihrist (Apoc. 8-9; 16).
- G. Strigătul cere ca Isus să răzbune sângele martirilor, de pe mâinile celor care locuiesc pe pământ. A generaliza acest aspect, referindu-ne la toți martirii de-a lungul istoriei, înseamnă să ignorăm detaliul potrivit căruia cei care i-au persecutat ar trebui să fie încă vii, pe pământ, în momentul în care este înălțată această rugăciune.
- H. ***Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru...*** sfânt și adevărat reprezintă două aspecte ale lui Isus, subliniate în Apoc. 3.7 în contextul judecăților Vremurilor din Urmă. Sfinții se bazează pe suveranitate, având încredere în bunătatea lui Isus. Judecățile lui Dumnezeu sunt sfinte în faptul că nu violează iubirea și sunt adevărate în faptul că judecă pe cei vinovați pe baza informațiilor corecte. Judecățile lui Dumnezeu nu sunt prea severe sau prea blânde, ci sunt corecte și fără greș.

VII. A ȘASEA PECETE: TULBURĂRI COSMICE (APOC. 6.12-17)

Cînd a rupt Mielul pecetea a șasea, m'am uitat, și iată că s'a făcut un mare cutremur de pămînt. Soarele s'a făcut negru ca un sac de pînă, luna s'a făcut toată ca sîngele, și stelele au căzut din cer pe pămînt, cum cad smochinele verzi din pom, cînd este scuturat de un vînt puternic. Cerul s'a strîns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele s'au mutat din locurile lor. Împărații pămîntului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s'au ascuns în peșteri și în sfîncile munților. Și ziceau munților și sfîncilor: „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mînia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mîniei Lui, și cine poate sta în picioare?” (Apoc. 6.12-17)

- A. Ruperea celei de-a șasea pecetei determină tulburări cosmice pentru a judeca imperiul anticristic. Această pecete începe noua ordine de judecăți supranaturale, declanșate de trâmbițe și potire. Martirii strigă „răzbună-ne”, necredincioșii strigă „ascunde-ne”.
- B. Va avea loc un ***mare cutremur*** (Hag. 2:6; Evr. 12:26-28). Cutremurele sunt profetite de 7 ori în Apocalipsa (Apoc. 6:12; 8:5; 11:13 [2x], 19; 16:18 [2x]). Mai degrabă fiecare munte va fi clătinat și nu distrus. Nimeni nu s-ar putea ascunde în munți dacă aceștia ar fi distruși. Munții continuă să existe până la cel de-al șaptelea potir (Apoc. 16.20)

- C. Ce va determina soarele să se înnegrească? Este vorba despre semne supranaturale trimise de Dumnezeu, de asemenea poate fi vorba despre efectul natural al cenușii și a prafului venite din erupțiile vulcanice sau fumul, asemănător cu ceea ce s-a petrecut la World Trade Center, fumul și praful blocând lumina soarelui timp de zile întregi.

Pe alocurea vor fi mari cutremure de pământ, foamete și ciumi; vor fi arătări înspăimântătoare, și semne mari în cer. (Lc. 21.11)

Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strîmtorare printre neamuri, cari nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor; oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întîmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate. (Lc. 21.25-26)

- D. ***Stelele au căzut din cer*** vorbește despre asteroizi și ploi de meteoriți care lovesc pământul. Cuvântul grecesc pentru stea este „aster”, de unde avem cuvântul „asteroid”. Un „aster” reprezintă orice corp strălucitor de pe cer, inclusiv stele, meteoriți, asteroizi sau orice alte rămășițe incandescente. Diametrul pământului este în jur de 8.000 de mile. Soarele nostru este o stea mică, cu un diametru de peste 800.000 de mile, dacă o stea ar lovi pământul, acesta ar fi distrus complet, fiind imposibil pentru împărați să fugă în munți. Aici nu vorbi despre stele care lovesc pământul, ci despre meteoriți și alte obiecte. Stelele încă sunt pe cer în timpul celei de a patra trâmbițe (Apoc. 8.12).
- E. ***Cerul se s-a strâns*** sau s-a retras ca un sul, deschizând o fereastră în cer astfel încât liderii pământului să poată fi martori ai mâniei lui Dumnezeu. Liderii mondiali sunt prezentați ca fugind pentru a-și păzi viața, fără să mai țină seama de demnitatea lor în timp ce fug la munți pentru a se ascunde de Dumnezeu. Aici nu vorbim încă de cea de-a Doua Venire, deoarece la al șaptelea potir, ei se ridică și luptă împotriva lui Isus (Apoc. 19:17-21). Nu ni se spune cum ajung ei la concluzia că este vorba despre mânia lui Dumnezeu, dar solii vor proclama acest lucru încă de la ruperea primei peceți. Marea întrebare care se pune în acest ceas este „cine poate sta în picioare?”

căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?” (Apoc. 6.17)

VIII. PRIMA SECȚIUNE PARENTETICĂ: CINE POATE STA ÎN PICIOARE? (APOC. 7.1-17)

- A. Secțiunile Parentetice descriu în general atacul lui Satan împotriva Bisericii, mai apoi vorbind despre intervenția lui Dumnezeu pentru a ajuta cu putere, protecție, direcție și răsplătire. Ele reprezintă secțiunile interpretative ale Apocalipsei, care oferă un răspuns la două mari întrebări: ***„De ce sunt atât de severe aceste judecăți?”*** Cu alte cuvinte, cum poate fi atât de violent un Dumnezeu al iubirii? În al doilea rând ***„Ce se va întîmpla cu Biserica?”*** cu alte cuvinte, vom fi noi în siguranță în favorul lui Dumnezeu și vom fi unși pentru a sta împotriva înșelăciunii și a persecuției? Cele cinci secțiuni parentetice ne răspund la aceste întrebări
- B. Secțiunile Parentetice răspund întrebării „Cine poate sta în picioare?” Afirmând siguranța oamenilor lui Dumnezeu, El răspunde acestui strigăt descoperind faptul că 144.000 de credincioși evrei vor sta în picioare, în biruință (7.1-8) și martirii dintre Neamuri (7.9-17) vor rămânea tari fără să se clatine în mijlocul persecuției.

- C. Ioan vede o pecetluire divină a poporului Său, care oferă credincioșilor protecție fizică și spirituală.

După aceea am văzut patru îngeri, cari stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac. Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: „Nu vatămați pământul, nici marea, nici copacii, pînă nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patru zeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel. (Apoc. 7.1-4)

- D. Acești sfinți sunt ridicați ca și model al biruinței. Ei primesc o pecete protectoare, înainte ca Dumnezeu să lovească pământul, marea și copacii (Apoc. 7.3). În Exod, Israel a primit un semn protector pe ușile lor, ca și o pecete care l-a salvat întâii născuți de la moarte. Vor și alții pecetluiți de Dumnezeu pentru protecție (Apoc. 9:4; Ezechiel 9:6). Principiul Gosen este văzut în Ex. 8:22-23; 9:4, 6, 26; Țef. 2:3; Ps. 91.

Li s'a zis să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii, cari n'aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu. (Apoc. 9.4)

Domnul i-a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, cari suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, cari se săvîrșesc acolo. Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: „Treceți după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați! Ucideți, și nimiciți pe bătrîni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din ceice au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locașul Meu cel sfînt!” Ei au început cu bătrîni, cari erau înaintea Templului. (Ezechiel 9.4-6)

- E. Credincioșii dintre neamuri (Apoc. 7.9-17) vor rămîne tari, fără să se clatine, chiar în mijlocul persecuției. Mulți sfinți vor fi protejați în mod fizic (Apoc. 9:4; Țef. 2:3; Mic. 7:14-19; Isa. 11:15-16).

După aceea m-am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s'o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâni; și strigau cu glas tare, și ziceau: „Mîntuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!” Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrînilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s'au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie, și s'au închinat lui Dumnezeu, și au zis: „Amin.” „A Dumnezeului nostru, să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțămirea, cinstea, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin.” Și unul din bătrîni a luat cuvîntul, și mi-a zis: „Aceștia, cari sînt îmbrăcați în haine albe, cine sînt oare? Și de unde au venit?” „Doamne”, i-am răspuns eu, „Tu știi”. Și el mi-a zis: „Aceștia vin din neazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albît în sîngele Mielului. Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, și-i slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie, își va întinde peste ei cortul Lui. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” (Apoc. 7.9-17)